

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 25

Vydána dne 10. června 1960

Cena 60 haléřů

OBSAH:

67. Zákon o výrobě, rozvodu a využití topných plynů (plynárenský zákon)
 88. Vládní nařízení o hospodaření kovovým odpadem a sběrnými surovinami
 89. Vyhláška rady Krajského národního výboru v Jihlavě, kterou se určují výkonné orgány dalších místních národních výborů v kraji, stavebními úřady prvního stupně

67

Z Á K O N

ze dne 25. května 1960

o výrobě, rozvodu a využití topných plynů
 (plynárenský zákon)

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl I

Ovodní ustanovení

§ 1

Neustálým rozvojem výrobních sil v souladu s rozvojem socialistických výrobních vztahů zvyšují se úkoly a význam plynárenského průmyslu. Jeho soustavný rozvoj, zejména rozšiřující se výroba a rozvod topných plynů a jejich využívání v průmyslu, zemědělství a domácnostech, je jedním ze základních předpokladů pro to, aby byly efektivně využívány prvotní zdroje paliv, dosahována vyšší technická úroveň výroby a úspornost ve spotřebě energie a zvyšována společenská produktivita práce. Rozšíření spotřeby topných plynů přispívá ke zvýšení hygieny bydlení, pracovního prostředí a k růstu hmotné a kulturní úrovně obyvatelstva.

Ke splnění těchto cílů je třeba neustále zdokonalovat a rozšiřovat výrobní a těžební základny topných plynů a soustavně pečovat o plynulé, spolehlivé a kvalitní dodávky topných plynů a o jejich hospodárné používání.

§ 2

Topnými plyny jsou všechny hořlavé plyny přírodní nebo umělé, vyrobené z paliv tuhých, kapalných, plyných nebo vznikající jako vedlejší produkt při některých technologických procesech, rozváděné plynovody nebo dopravované v tlakových nádobách pro průmysl, zemědělství a ostatní veřejnou spotřebu.

§ 3

Plynárenská zařízení

(¹) Plynárenskými zařízeními jsou:

- a) zařízení pro výrobu topných plynů (včetně zařízení pro jejich úpravu),
- b) zařízení pro uskladnění topných plynů,
- c) zařízení pro rozvod topných plynů (včetně plynovodů a zařízení pro zvyšování a snižování tlaku),
- d) plynovodní přípojky,
- e) měřidla topných plynů.

(²) Plynovodní síť tvoří zařízení pro rozvod topných plynů a plynovodní přípojky; její součástí však nejsou ani průmyslové regulační stanice, ani domovní regulátory tlaku plynu.

§ 4

Zdroje topných plynů

Za zdroje topných plynů se považují technická zařízení, v nichž při technologickém procesu výroby jsou plyny průvodním nebo vedlejším produktem (např. vysoké pece, koksovny a kuplovny), jakož i zařízení pro těžbu přírodních plynů s těžebními sondami.

Oddíl II

Zřizování a provozování
plynárenských zařízení a odběrních
plynových zařízení

Zřizování a provozování plynárenských zařízení

§ 5

[¹] Plynárenská zařízení v souladu s předpisy o investiční výstavbě zřizují a tato zařízení provozují plynárenské podniky, pokud tento zákon nestanoví něco jiného. Prováděcí předpisy stanoví, ve kterých případech zřizuje plynovodní přípojky investor na svůj náklad; tyto přípojky ode dne jejich uvedení do trvalého provozu (užívání) přecházejí do správy plynárenského podniku.

[²] Jiné organizace než plynárenské podniky mohou zařízení pro výrobu topných plynů nově zřizovat, podstatně rozšiřovat a tato zařízení provozovat jen se souhlasem ministerstva paliv, vydaným v dohodě s příslušným ústředním úřadem nebo orgánem a krajským národním výborem. Toto povolení bude uděleno zejména, nelze-li jinak zajistit dodávku topných plynů (dále jen „plyny“) pro účelovou výrobu provozovatele.

[³] Provozovatelé plynárenských zařízení jsou povinni řídit se provozními pravidly, která vydá ministerstvo paliv v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány.

§ 6

Při projektování, výstavbě a provozu plynárenských zařízení, je nutno dbát toho, aby byly co nejvíce omezeny škodlivé vlivy na zemědělském a lesním hospodářství a na životním a pracovním prostředí, aby byly šetřeny chráněné části přírody, vegetace poříbná pro hygienickou ochranu, jakož i kulturní památky a aby byla zabezpečena ochrana přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů.

§ 7

Zrušení a zastavení plynárenských
zařízení a zdrojů topných plynů

[¹] Zařízení pro výrobu topných plynů a plynovodní síť nesmějí být zrušeny nebo dlouhodobě zastaveny bez souhlasu ministerstva paliv vydaného v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a příslušným krajským národním výborem.

[²] Zrušení, přemístění nebo dlouhodobé zastavení zdrojů topných plynů, pokud mohou ovlivnit plynulou a spolehlivou dodávku plynů do plynovodní sítě, nutno předem projednat a dohodnout s ministerstvem paliv.

§ 8

Zřizování a provozování odběrních
plynových zařízení

[¹] Odběrní plynová zařízení zřizují a provozují na svůj náklad provozovatelé těchto zařízení. Odběrní plynová zařízení jsou zařízení, připojená na plynovodní přípojku, která slouží nebo jsou určena k odběru plynů.

[²] Mimo obvod provozovatelova objektu nebo pozemku lze odběrní plynová zařízení, s výjimkou domovní a bytové instalace plynu s příslušenstvím a spotřebičů, zřizovat a provozovat teprve po předchozím projednání s plynárenským podnikem, a jen tehdy, nebrání-li tomu vážné důvody, zejména není-li zřízení nebo provozování těchto zařízení v rozporu s plánovitou a hospodárnou výstavbou plynárenských zařízení nebo s jejich hospodárným a účelným využitím.

[³] Ministerstvo paliv může stanovit, ve kterých případech není třeba ke zřízení nebo provozování odběrních plynových zařízení projednání s plynárenským podnikem.

§ 9

Povinnosti provozovatelů
plynárenských zařízení a odběrních
plynových zařízení

Provozovatelé plynárenských zařízení, jakož i odběrních plynových zařízení, jsou povinni provozovat a udržovat své zařízení tak, aby jejich provoz byl bezpečný a hospodářsky účelný a činit opatření, jež umožňují nejlepší využití těchto zařízení.

Oddíl III

Rízení výroby, rozvodu, využití
a spotřeby plynů

§ 10

K zajištění spolehlivého zásobování národního hospodářství a obyvatelstva plyny, bezpečnosti provozu celostátní plynovodní soustavy a k zabezpečení nejhospodárnější výroby a účelného a hospodárného používání plynů, ministerstvo paliv nebo organizace jím k tomu zmocněná (dále jen „plynárenská organizace“) řídí a koordinuje v rámci státního plánu rozvoje národního hospodářství výrobu, rozvod, využití, bilancování a odbyt plynů, jakož i rozvoj a výstavbu plynárenského oboru (gasce), a to v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy.

§ 11

Plynárenský dispečink

(¹) Ke splnění úkolů uvedených v § 10 plynárenská organizace dispečersky řídí dodávku a spotřebu plynů, výši jejich výroby v zařízeních pro výrobu topných plynů a výši a průběh dodávky plynů do plynovodní sítě ze zdrojů topných plynů a ze zařízení pro jejich uskladnění a dispečersky hospodaří s výkony plynárenských zařízení, jakož i zdrojů topných plynů napojených na plynovodní síť.

(²) V rámci tohoto dispečerského řízení je plynárenská organizace oprávněna přikazovat podle dispečerských provozních řádů provozovatelům plynárenských zařízení zvýšení, snížení, přechodné zastavení nebo opětné zahájení výroby plynů a provozovatelům zdrojů topných plynů stanovit způsob, rozsah a časový průběh dodávky plynů do plynovodní sítě. U zdrojů topných plynů přihlíží plynárenská organizace při provádění těchto opatření k technologické potřebě a k zajištění účelové výroby provozovatele tak, aby bylo dosaženo účelného a hospodárného využití zdrojů topných plynů z hlediska celostátního.

(³) Blíže podmínky dispečerského řízení upraví dispečerské provozní řády, které vydá ministerstvo paliv v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány.

Oddíl IV

Hospodaření s plyny a kontrola

§ 12

Hospodaření s plyny

(¹) Organizace odebírající plyny jsou povinny dbát pokynů plynárenské organizace a upravit po-

dle toho provoz svých odběrních plynových zařízení, zejména průmyslových spotřebičů.

(²) Organizace, odebírající plyny ve velkoobchodním rozsahu, jsou kromě toho povinny plánovat a provádět opatření technicky a hospodářsky účelná k lepšímu využití plynů, zejména jsou povinny vytvářet, prověřovat a dodržovat normy pro spotřebu plynů podle pokynů plynárenské organizace.

(³) Provozovatelé plynárenských zařízení, provozovatelé zdrojů topných plynů a odběratelé uvedení v odstavci 1 jsou povinni poskytovat plynárenské organizaci informace a podklady potřebné k plánování a řízení výroby, rozvodu a spotřeby plynů, a to v rozsahu stanoveném ministerstvem paliv v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady, a orgány.

Kontrola

§ 13

(¹) Plynárenská organizace kontroluje, zda při provozu plynárenských zařízení a odběrních plynových zařízení jsou dodržovány zásady bezpečnosti a hospodárnosti, stanovené technickými normami a jinými právními předpisy, jakož i zásady odpovídající uznaným pravidlům techniky.

(²) Při plnění těchto úkolů plynárenská organizace zejména:

- a) prověřuje, zda plynárenská zařízení a odběrní plynová zařízení, jejich provoz, obsluha a údržba vyhovují požadavkům bezpečnosti a zásadám řádného hospodaření s plyny,
- b) kontroluje tvorbu a dodržování norem spotřeby plynů, dodržování odběrních diagramů a regulačních opatření plynárenského dispečinku,
- c) kontroluje množství a jakost plynů, dodávaných do plynovodní sítě, jakož i množství plynů určených hospodářským plánem pro účelovou výrobu.

(³) Provozovatelé plynárenských zařízení a odběrních plynových zařízení jsou povinni umožnit kontrolním orgánům přístup k těmto zařízením, poskytnout kontrolním orgánům potřebná vysvětlení a předložit jim příslušné záznamy a listiny, a jde-li o velkoodběratele, též dokumentaci.

(⁴) Plynárenská organizace vykonává své úkoly ve spolupráci s orgány inspekce práce a s orgány hygienické a protiepidemické služby.

§ 14

[¹] Zjistí-li kontrolní orgány plynárenské organizace, že při výrobě nebo používání plynů je ohrožena bezpečnost nebo jsou porušovány zásady řádného hospodaření s plyny, uloží provozovateli plynárenského zařízení nebo odběrního plynového zařízení odstranění zjištěných závad.

[²] Jestliže provozem odběrního plynového zařízení nebo plynárenského zařízení jsou bezprostředně ohroženy lidské životy nebo zdraví nebo je-li ve značné míře ohrožen národní majetek nebo jiné hospodářské hodnoty, kontrolní orgány, pokud nelze zjednat nápravu jiným způsobem, přeruší dodávku plynů do odběrních plynových zařízení, popřípadě zastaví provoz plynárenských zařízení, a to až do doby, kdy závady budou odstraněny.

Oddíl V

Styk s odběrateli

§ 15

Plynárenská organizace dodává plyny v rámci státního plánu rozvoje národního hospodářství na základě sjednané smlouvy všem odběratelům, u nichž jsou splněny podmínky pro účelné a hospodárné připojení jejich zařízení k plynovodní síti, vyhovuje-li zařízení odběratele bezpečně a hospodárně dodávce a nebrání-li tomu okolnosti, které dodavatel nemohl bez svého zavinění odvrátit ani zdolat.

§ 16

Podmínky pro připojování odběratelů a dodávka plynů obyvatelstvu

[¹] Plynárenské podniky připojují odběrní plynová zařízení k plynovodní síti v rámci státního plánu rozvoje národního hospodářství a za podmínek stanovených prováděcími předpisy [připojovací podmínky]. Prováděcí předpisy též stanoví podmínky, za nichž se obyvatelstvu dodávají plyny.

[²] Podmínky pro dodávku plynů mohou stanovit povinnost odběratele, aby zaplatil určitou peněžitou částku jako náhradu škody, jejíž výši nelze přesně zjistit, zejména v případech neoprávněného nebo neměřeného odběru plynů nebo jako náhradu za způsobené drobné škody na zařízeních plynárenského podniku, jakož i případy, ve kterých dodávka plynů může být přerušena nebo zastavena.

[³] Na odběrních plynových zařízeních, jimiž procházejí neměřené plyny (zejména domovní a

bytová instalace před měřidlem), nesmějí být prováděny žádné úpravy ani jiná opatření bez předchozího souhlasu plynárenského podniku.

§ 17

Zkoušení odběrních plynových zařízení

[¹] Odběrní plynová zařízení musí být provedena a udržována tak, aby vyhovovala požadavkům bezpečnosti a hospodárnosti provozu.

[²] Před uvedením odběrních plynových zařízení do provozu je provozovatel, popřípadě investor povinen zajistit jejich odborné technické přezkoušení.

[³] Odborné technické přezkoušení odběrních plynových zařízení, s výjimkou spotřebičů, jež podléhají přezkoušení podle zvláštních předpisů, provede plynárenský podnik, který o výsledku přezkoušení vydá provozovateli (investorovi) osvědčení.

§ 18

Úprava odběrních plynových zařízení při změně druhu nebo tlaku plynů

Při změně druhu plynů nebo tlaku, prováděné v zájmu technického rozvoje nebo účinnějšího využití plynů, jsou organizace, jež mají připojené odběrní plynové zařízení ve své správě (vlastnictví), povinny upravit na svůj náklad v dohodnutých lhůtách odběrní plynová zařízení, zejména spotřebiče tak, aby vyhovovaly uvedené změně. Úpravu plynových spotřebičů v domácnostech, pokud jsou ve vlastnictví spotřebitelů, provádí však na svůj náklad plynárenský podnik.

Oddíl VI

Gazifikace

§ 19

Plánovitá výstavba celostátní plynovodní soustavy, připojování měst a obcí a rozšiřování plynovodní sítě v městech i na venkově, jakož i dodávky plynů v tlakových nádobách spotřebitelům se řídí plánem gazifikace, který je součástí státního plánu rozvoje národního hospodářství.

§ 20

Plány gazifikace pro jednotlivé kraje vypracovávají plynárenské podniky ve spolupráci s kraj-

skými národními výbory podle schváleného celostátního plánu gazifikace. Součástí těchto plánů je též plán využití plynu, dodávaného spotřebitelům v tlakových nádobách.

§ 21

Gazifikaci zajišťují a provádějí plynárenské podniky. Národním výborům jednotlivých stupňů přísluší pravomoc a odpovědnost v tomto rozsahu:

- a) krajským národním výborům určovat pořadí gazifikace měst v kraji, schvalovat příslušné prováděcí plány, a to v souladu s plánem gazifikace měst, a rozhodovat o určení míst spotřeby plynu dodávaného v tlakových nádobách,
- b) okresním národním výborům rozhodovat o pořadí investiční výstavby nízkotlakých plynovodů v rámci schváleného plánu gazifikace s přihlédnutím k maximální efektivnosti,
- c) místním národním výborům schvalovat generely gazifikace měst v rámci schváleného plánu gazifikace.

Oddíl VII

Společná ustanovení

§ 22

Oprávnění k cizím nemovitostem

[¹] Plynárenským podnikům přísluší oprávnění:

- a) zřizovat a provozovat na cizích pozemcích, v rozsahu vyplývajícím z rozhodnutí o přípustnosti stavby, plynovodní sítě,
- b) zřizovat a provozovat zařízení pro uskladnění topných plynů v přírodních strukturách (dále jen „podzemní zásobníky“) pod cizími pozemky,
- c) vstupovat a vjíždět v souvislosti se zřizováním, provozováním, při opravách, změnách a odstraňování plynovodní sítě na příjezdné, průjezdné a tímto plynárenským zařízením dotčené pozemky,
- d) provádět na cizích nezastavěných pozemcích průzkum, vyměřování podzemních přírodních struktur a zkušební vrty ke zřizování a provozu podzemních zásobníků a vstupovat a vjíždět za tím účelem na tyto pozemky.

[²] Při výkonu těchto oprávnění jsou plynárenské podniky a jimi pověřené osoby povinny co nejvíce šetřit nemovitostí, jakož i práv vlastníků nebo uživatelů. Plynárenský podnik je po skončení

stavby nebo průzkumných prací povinen co nejrychleji dotčené pozemky rekultivovat; došlo-li k poškození komunikace nebo jiných objektů, je povinen uvést je po skončení prací do původního stavu.

[³] Plynárenský podnik je povinen oznámit předem místnímu národnímu výboru místo a čas plánovaných prací a pravděpodobný rozsah zásahů do práv vlastníků (uživatelů) pozemků, na kterých budou tyto práce prováděny; místní národní výbor uvědomí o tom vlastníky (uživatele) dotčených pozemků.

[⁴] Vlastníci (uživatelé) dotčených pozemků jsou povinni v rozsahu přiměřeném technickému provádění stavby a ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o přípustnosti stavby, učinit na náklad plynárenského podniku na svých pozemcích potřebná opatření, zejména sklídit polní kulturu, vykáčet nebo odstranit stromy, aby nebyla ztěžována stavba nebo ohrožen provoz plynovodní sítě, popřípadě práce uvedené v odstavci 1 písm. d). Jestliže vlastník (uživatel) pozemku tato opatření včas neprovede, učiní tak plynárenský podnik vlastníkem nákladem a na nebezpečí vlastníka (uživatele).

[⁵] O oprávněních uvedených v odstavci 1, o náhradě škody za výkon těchto oprávnění, o věcných břemenech, o právu domáhat se změny nebo přeložení plynovodní sítě, popřípadě podzemního zásobníku a o řízení, platí obdobně předpisy o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny.*)

[⁶] Plynárenský podnik je povinen projednat s příslušným národním výborem stavbu nebo provádění oprav plynovodů; národní výbor koordinuje provádění těchto prací s výstavbou a prováděním oprav komunikací, vodovodní a kanalizační sítě apod.

§ 23

Styk s komunikacemi, vedeními, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními

Při styku plynárenských zařízení, zejména plynovodní sítě a podzemních zásobníků, s komunikacemi, vedeními všech druhů, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními je třeba dbát plynulosti provozu jak plynárenských zařízení, tak i komunikací, vedení, vod, vodohospodářských děl a zařízení, jakož i možnosti jejich řádného udržování. Podrobné podmínky tohoto styku, pokud je neta-

*) Elektrizáční zákon č. 79/1957 Sb.

noví technické normy, upraví pravidla, která vydá ministerstvo paliv v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány.

§ 24

Ochranná pásma

(¹) Plynárenská zařízení, jakož i zařízení pro odvádění přírodních plynů získaných podzemním zplynováním se chrání ochrannými pásmi. Ochranná pásma, bez újuy obvyklého zemědělského a jiného využití, jsou určena k zabezpečení plynulého provozu těchto zařízení a k zajištění bezpečnosti osob a majetku.

(²) Prováděcí předpisy stanoví druhy činností, které nesmějí být v ochranných pásmech prováděny nebo které jsou omezeny, šíří těchto pásem, jež nesmí přesáhnout 50 m, jakož i druhy plynárenských zařízení, pro něž se ochranná pásma nezřizují.

(³) Ustanovení o ochranných pásmech se vztahují i na zařízení uvedená v odstavci 1, která byla zřízena přede dnem účinnosti tohoto zákona.

(⁴) Výjimky z ustanovení o ochranných pásmech může v jednotlivých případech povolit stavební úřad, příslušný pro vydání rozhodnutí o přípustnosti stavby; přitom mohou být stanovena příslušná omezení.

Oddíl VIII

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 25

(¹) Ode dne účinnosti tohoto zákona vznikají oprávnění a povinnosti podle § 22 i ve prospěch provozovatele plynovodní sítě, která byla zřízena přede dnem účinnosti tohoto zákona.

(²) Pokud plynovodní síť nebo její část, jakož i měřidla, jsou ve správě jiné organizace státního socialistického sektoru než plynárenského podniku, přecházejí ode dne účinnosti tohoto zákona do správy plynárenského podniku, v jehož rozvodné oblasti jsou zřízeny nebo provozovány.

(³) Pokud odběrní plynová zařízení nebo jejich části připojené na přípojku, jsou ve správě plynárenského podniku a slouží jiné organizaci socialistického sektoru, přecházejí ode dne účinnosti tohoto zákona do správy (vlastnictví) této organizace.

(⁴) Přechod správy (vlastnictví) podle odstavců 2 a 3 je bezúplatný.

§ 26

Zmocňovací ustanovení

Předpisy potřebné k provedení tohoto zákona vydá ministerstvo paliv v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány. Prováděcími předpisy bude též upraveno zřizování a provoz zařízení pro rozvod a používání zkapalněného topného plynu, jakož i podmínky pro jeho dodávku obyvatelstvu.

§ 27

Zrušovací ustanovení

Zákon č. 177/1934 Sb., o plynárenských podnicích požívajících výhod, se zrušuje.

§ 28

Účinnost a provedení

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1961; provede jej ministr paliv v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Štoký v. r.

Jonáš v. r.

68

VLÁDNÍ NAŘÍZENÍ

ze dne 3. června 1960

o hospodaření kovovým odpadem a sběry surovinami

Vláda Republiky československé nařizuje podle § 10 odst. 1 zákona č. 63/1958 Sb., o druhém pětiletém plánu rozvoje národního hospodářství Republiky československé:

§ 1

Pro další rozvoj našeho národního hospodářství, zejména pro růst průmyslové výroby, je třeba zabezpečit nezbytné suroviny v dostatečném množství a v potřebné jakosti. K tomu musí být využito především tuzemských zdrojů, k nimž patří také kovový odpad a sběrné suroviny. Je proto nutné věnovat hospodaření těmito surovinami mimořádnou péči jak při jejich vzniku, tak při jejich sběru a spotřebě.

§ 2

[¹] Sběr a výkup průmyslového kovového odpadu a úprava průmyslového i neprůmyslového kovového odpadu přísluší podnikům podřízeným ministerstvu hutního průmyslu a rudných dolů (národní podniky „Kovošrot“).

[²] Sběr a výkup neprůmyslového kovového odpadu a sběr, výkup a úprava sběrných surovin s výjimkou průmyslového textilního odpadu přísluší od 1. ledna 1961 podnikům podřízeným krajským národním výborům (podniky „Sběrné suroviny“).

[³] Výkup a úprava průmyslového textilního odpadu přísluší podniku, který určí ministerstvo spotřebního průmyslu.

§ 3

Podniky, kterým přísluší sběr a výkup, pečují zejména technicko poradenskou službou o dodržování zásad správného hospodaření kovovým odpadem a sběrnými surovinami a předpisů platných pro za-

chycování, sběr, výkup, třídění, úpravu a spotřebu těchto surovin.

§ 4

[¹] Všechny organizace, u nichž vzniká kovový odpad nebo se vyskytují sběrné suroviny, jsou povinny je zachycovat, shromažďovat a odevzdávat podnikům uvedeným v § 2, pokud jim státním plánem není povoleno je zpracovat ve vlastním podniku.

[²] Znehodnocování nebo ničení kovového odpadu a sběrných surovin je nepřipustné.

§ 5

Národní výbory, především místní a městské národní výbory, organizují ve spolupráci se společenstevními organizacemi sběr kovového odpadu a sběrných surovin u obyvatelstva.

§ 6

Předpisy potřebné k provedení tohoto nařízení vydá v dohodě s ostatními zúčastněnými ústředními ústředními orgány ministerstvo hutního průmyslu a rudných dolů, pokud jde o hospodaření kovovým odpadem, a Správa pro rozvoj místního hospodářství, pokud jde o hospodaření sběrnými surovinami.

§ 7

Zrušuje se vládní nařízení č. 34/1951 Sb., o sběrných surovinách, a vládní nařízení č. 106/1952 Sb., o přesunu působnosti ve sběr železného a kovového odpadu (šrotu).

§ 8

Toto vládní nařízení nabývá účinnosti ode dne vyhlášení; provedou je ministr hutního průmyslu a rudných dolů a ministr spotřebního průmyslu a vedoucí Správy pro rozvoj místního hospodářství.

Široký v. r.

inž. Černý v. r.

Machočová v. r.

69

VYHLÁŠKA

rady Krajského národního výboru v Jihlavě

ze dne 17. května 1960,

kteřou se určují výkonné orgány dalších místních národních výborů v kraji,
stavebními úřady prvního stupně

§ 1

Rada Krajského národního výboru v Jihlavě
určuje podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 87/1958
Sb., o stavebním řádu, stavebními úřady prvního
stupně výkonné orgány místních národních výborů:

Ledeč nad Sázavou,

okres Ledeč
nad Sázavou,

Světlá nad Sázavou,

Zruč nad Sázavou,

Pacov,

okres Ledeč
nad Sázavou,
okres Ledeč
nad Sázavou,
okres Pacov.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. čer-
vence 1960.

Tajemník:
dr. Krájčíř v. r.

Předseda:
Hons v. r.